

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL TÂRGU M_____

SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI ȘI DE FAMILIE

Cod ECLI ECLI:RO:CATGM:2021:007._____

Dosar nr. _____

Nr. de înregistrare ca operator de date cu caracter personal - 3132

DECIZIA PENALĂ NR.37/A

Ședința publică din 11 februarie 2021

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: A_____ O_____

Judecător: I_____ D_____ L_____

Grefier: S_____ C_____

Pe rol se află pronunțarea asupra apelurilor declarate de către:

➤ **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiției – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Tg. M_____ și**

➤ **partea civilă B_____ B_____ (cu domiciliul în _____, jud. M_____, având CNP _____),**

împotriva **sentinței penale nr. 1/10.01.2019, pronunțată de Tribunalul M_____, în dosarul nr. _____**, privind pe inculpatul **A_____ A_____ (fiul lui C_____ și A_____, născut la data de în B_____, jud. B_____, CI _____ nr. _____, CNP _____, domiciliat în Tîrgu-M.**

La apelul nominal, făcut în ședința publică se constată lipsa părților și a reprezentantului Ministerului Public.

Procedura este legal îndeplinită. Termen stabilit fără citare în vederea pronunțării.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Se constată că mersul dezbaterilor și susținerile în fond ale părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 13 ianuarie 2021 când s-a amânat pronunțarea pe data de 28 ianuarie 2021 și apoi pentru data de astăzi, 11 februarie 2021, aceste încheieri făcând parte integrantă din prezenta hotărâre.

CURTEA,

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel Târgu-M_____ la data de 20.05.2019 sub nr. _____, **PARCHETUL DE PE LÂNGĂ Înalta Curte de Casație și Justiție – SERVICIUL TERITORIAL TÂRGU M_____ și partea civilă B_____ B_____ au declarat apel împotriva sentinței penale nr. 1/10.01.2019 pronunțată de Tribunalul M_____.**

În motivarea apelului, procurorul susține că în mod greșit s-a dispus achitarea inculpatului A_____ A_____ de sub acuza săvârșirii infracțiunii de șantaj, întrucât din ansamblul probator administrat în cursul urmăririi penale și al judecării în prim grad, este dovedită săvârșirea acestei infracțiuni de către inculpat. A solicitat:

- condamnarea inculpatului A_____ A_____ la pedeapsa principală a închisorii și la pedeapsa complementară a interzicerii exercițiului drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a, b, g Cod penal pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, faptă prev. și ped. de art. 131 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 207 alin. 1, 2, 3 Cod penal, cu aplicarea art. 41 Cod penal; să dispuneți aplicarea și a pedepselor accesorii în temeiul art. 65 alin. 1, 3 Cod penal, cu același conținut cu cel al pedepsei complementare;
- în temeiul art. 96 alin. 4, 5 Cod penal și a art. 43 alin. 1 Cod penal revocarea suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei de 3 ani închisoare, aplicate inculpatului prin sentința penală nr. 762/05.07.2012 a Judecătoriei Tîrgu-M____, rămasă definitivă prin decizia penală nr. 510/R/01.10.2013 a Curții de Apel Tîrgu-M____, urmând ca la prezenta pedeapsă să adăugați pedeapsa de 3 ani închisoare, rezultanta urmând a fi în regim executoriu;
- deducerea din pedeapsa rezultantă, conform art. 72 Cod penal, a duratei reținerii pe 24 de ore a inculpatului, la data de 11.04.2016, precum și a perioadei în care a fost reținut și arestat preventiv în dosarul nr. _____ a Judecătoriei Tîrgu M____ (în care s-a pronunțat Sentința penală nr. 762 din 05.07.2012), între 22.06._____09;
- admiterea acțiunii civile exercitată de persoana vătămată - civilă B_____ B_____ și obligarea inculpatului să îi plătească acesteia suma de 10.000 lei cu titlu de daune morale (conform art. 397 Cod procedură penală raportat la art. 25 Cod procedură penală);
- cheltuieli judiciare urmează să fie suportate de către inculpat.

Partea civilă B_____ B_____ a solicitat, de asemenea, condamnarea inculpatului și admiterea acțiunii civile.

În fața instanței de control judiciar, inculpatul a dat o nouă declarație (filele 132-134) și, de asemenea, au fost reaudiați un număr de patru martori (filele 43-44, 86-89 și 132-134), fiind depuse de către părți și o _____ înscrisuri (filele 114-126 și 139-158).

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța de control reține următoarea situație de fapt: prin sentința penală nr. 1/10.01.2019 pronunțată de Tribunalul M____, s-au hotărât următoarele:

În temeiul art. 396 alin. 1 și 5 Cod procedură penală raportat la **art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedură penală** l-a achitat pe inculpatul A_____ A_____ (fiul lui C_____ și A_____, născut la data de , în B_____, jud. B_____, CI _____ nr. _____, CNP _____, domiciliat în Tîrgu-M____, _____, de sub acuza săvârșirii infracțiunii de șantaj, prevăzută de art. 131 din Legea 78/2000 cu modificările și completările ulterioare raportat la art. 207 alin. 1, 2, 3 Cod Penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod Penal.

A constatat că inculpatul A_____ A_____ a fost reținut pentru 24 de ore prin Ordonanța procurorului din 11.04.2016 în intervalul 11.04.2016 ora 22.15 și până la data de 12.04.2016, ora 22:15.

A respins ca nefondată acțiunea civilă formulată de partea civilă B_____ B_____.

În temeiul art. 275 alin. 3 Cod procedură penală cheltuielile judiciare avansate de stat în cauză au rămas în sarcina acestuia, inclusiv cele ocazionate de efectuarea urmăririi penale.

A dispus ca în temeiul art. 275 alin. 6 Cod procedură penală onorariile apărătorilor desemnați din oficiu a acorda asistență juridică în cursul urmăririi penale, al camerei preliminare și al cercetării judecătorești se plătesc din fondurile speciale ale Ministerului Justiției în contul Baroului M_____.

Pentru a pronunța această hotărâre, prima instanță a reținut că din probele administrate în cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești (declarațiile inculpatului, ale persoanei vătămate, ale martorilor, dar și din proba cu înscrisuri – respectiv exemplare ale materialelor de campanie electorală din anul 2012), a rezultat că în cursul anului 2012, inculpatul A_____ A_____, colaborând la acel moment cu martorul E_____ E_____, a publicat un ziar electoral în cuprinsul căruia a făcut o _____ afirmații denigratoare la adresa persoanei vătămate B_____ B_____ (la acel moment contracandidatul electoral al lui E_____ E_____) și a familiei acestuia. Conform declarațiilor persoanei vătămate B_____ B_____ aceste afirmații l-au suspus oprobiului public și au determinat, în cele din urmă, pierderea alegerilor la funcția de primar al Comunei Valea Largă, jud. M_____ în detrimentul lui E_____ E_____.

În acest context, premergător declanșării campaniei electorale aferente alegerilor pentru autorităților administrației publice locale din anul 2016, la solicitarea inculpatului A_____ A_____, făcută prin intermediul martorului P_____ A_____, martorul D_____ D_____ -P_____, cu ajutorul martorului C_____ C_____ C_____ a organizat o întâlnire între inculpatul A_____ A_____ și o persoană interesată să candideze la funcția de primar al comunei Valea Largă județul M_____, persoană care s-a dovedit a fi chiar persoana vătămată B_____ B_____, cel căruia la alegerile pentru autoritățile publice locale din anul 2012, inculpatul îi făcuse o campanie ”negativă”, așa cum s-a reținut anterior.

Astfel cum a rezultat din declarațiile martorilor prezenți la întâlnirea inițială (ce a avut loc la restaurantul ”Solyom” din L_____ în data de 24.03.2016, în jurul orelor 18.00, între inculpatul A_____ A_____ și persoana vătămată B_____ B_____, întâlnirea inițială între aceștia a fost una ”furtunoasă”, persoana vătămată reproșându-i inculpatului publicarea informațiilor denigratoare în cursul campaniei electorale din anul 2012, inculpatul comunicându-i persoanei vătămate că aceasta este modul în care se poartă campaniile electorale.

Potrivit declarațiilor martorilor prezenți la această întâlnire, după un schimb de replici pe un ton mai ridicat între inculpatul A_____ A_____ și persoana vătămată B_____ B_____, tonul discuției s-a domolit, ”mai ales după ce A_____ A_____ i-a cerut scuze lui B_____ B_____ pentru denigrările pe care i le adusese în urmă cu 4 ani de zile” (declarația martorului D_____ D_____ D_____ din cursul urmăririi penale f. 37).

Potrivit declarațiilor martorilor prezenți la această întâlnire, inculpatul A_____ A_____ i-a comunicat persoanei vătămate M_____ că în cursul acestei campanii electorale îl poate ajuta pe

el în detrimentul lui E____ E____ să câștige alegerile pentru funcția de primar în _____ publicarea de informații compromițătoare despre acesta. Inculpatul A____ A____ a arătat că deține deja ceva informații compromițătoare despre E____ E____ iar alte informații compromițătoare ar fi urmat să-i fie furnizate de către B____ B____. Cu aceeași ocazie, inculpatul A____ A____ a comunicat persoanei vătămate B____ B____ că publicarea unui ziar electoral cu asemenea conținut ar fi acela de 3.000 euro.

Instanța a constatat că din conținutul acelorași declarații de martori (D____ D____-P____, C____ C____-L____), dar și din declarațiile persoanei vătămate B____ B____ că acesta din urmă nu a respins oferta electorală a inculpatului dar nici nu a acceptat-o, urmând să îi comunice acestuia hotărârea sa prin intermediul martorului C____ C____ care a făcut schimb de numere de telefon cu inculpatul. A mai rezultat din aceleași declarații că persoana vătămată nu a fost de acord nici cu cuantumul sumei pe care ar fi trebuit să o plătească în situația în care ar fi acceptat colaborarea cu inculpatul A____ A____.

Instanța a constatat că dacă declarațiile inculpatului și ale persoanei vătămate sunt concordate cu privire la întâlnirea din 24.03.2016, ulterior momentului întâlnirii de la restaurantul "Solyom" din L____ din data de 24.03.2016, cu privire la care declarațiile, versiunile acestora sunt diferite.

Pe de o parte persoana vătămată B____ B____ a susținut că inculpatul A____ A____ a făcut presiuni constante asupra sa pentru încheierea acestui contract de publicitate electorală sub amenințarea voalată că, în caz contrar, va încheia un astfel de contract cu contracandidatul său la funcția de Primar al comunei Valea Largă – E____ E____ și că urma să se expună din nou riscului ca în ziarul de campanie ce urma să fie publicat să se publice informații denigratoare cu privire la sine și la familia sa.

Pe de altă parte, inculpatul a susținut că ulterior întâlnirii de la restaurantul "Solyom" din L____ din data de 24.03.2016 a transmis personal martorului C____ C____ mai multe mesaje pentru persoana vătămată B____ B____ și, de asemenea, a solicitat și martorului O____ Oviu-P____ să transmită un mesaj lui B____ B____, dar că toate prin aceste mesaje către persoana vătămată a încercat să determine un răspuns din partea acesteia, fie în sensul că dorește o colaborare cu inculpatul, fie că nu dorește o colaborare cu acesta, fapt ce i-ar fi permis acestuia din urmă să caute alte angajamente.

Analizând probele administrate în cursul urmăririi penale, instanța de fond a apreciat că acestea nu susțin acuzațiile formulate împotriva inculpatului, lipsind tipicitatea obiectivă a faptelor ce îi sunt imputate.

Astfel, instanța a constatat că ulterior datei de 24.03.2016 (întâlnire la care martorul C____ C____ a făcut schimb de numere de telefon mobil cu inculpatul, pentru ca acesta din urmă să poată comunica cu persoana vătămată), la data de 04.04.2016, inculpatul A____ A____ transmite martorului C____ C____ la orele 9:13 un mesaj având următorul conținut. "Salut L____, ieri abia am reușit să amân să îi dau un răspuns clar lui P____ în privința semnării unui contract dar azi trebuie să am semnat ceva cu voi ca să se termine cu tensiunea asta. Sper ca azi să mă sunați și vă aștept la M____. O zi bună. Cu stimă J".

În aceeași zi, la orele 11:47 – astfel cum a rezultat din probele administrate în cursul urmăririi penale, inculpatul A_____ A_____ mai transmite un mesaj martorului C_____ C_____, mesaj având următorul conținut ”Salut. Spune dlui M_____ să mă sune. MS O zi bună, J”

Inculpatul A_____ A_____ a apelat și la martorul D_____ D_____ D_____ căruia, prin SMS îi cere să îi transmită lui B_____ B_____ ”că ar fi bine să se gândească și să semneze cu el contractul, fiindcă îl tot pistonează E_____ E_____ și dacă nu încheie cu el acel contract. Îl va încheia cu P_____.” (declarația martorului O_____ O.P. – fila 38 dosar de urmărire penală). instanța constată însă că declarația martorului C_____ C_____ în această privință este diferită, acesta declarând în cursul urmăririi penale că ”Îmi amintesc că în ziua de 04.04.2016 am primit un telefon și de la D_____ D_____ care la rândul său mi-a cerut să îi transmit lui B_____ B_____ că vorbise cu T_____ și că acesta îl atenționase prin intermediul lui că dacă nu acceptă să îi dea banii ceruți, va semna contract cu P_____ B_____ și că ”degeaba îi va părea rău după aceea””

Instanța a constatat deci o primă diferență – semnificativă, între declarațiile martorilor. În vreme ce martorul D_____ D_____ D_____ – destinatarul direct al SMS-ului transmis de inculpat a făcut referire la exprimarea unei opțiuni în sensul de a semna sau nu contractul de publicitate electorală, în declarația martorului C_____ C_____ apare o informație suplimentară referitoare la faptul că dacă persoana vătămată B_____ B_____ nu va semna cu inculpatul atunci ”degeaba îi va părea rău după aceea”, expresie la care martorul O_____ D_____ D_____ nu a făcut niciun fel de referire, dar care apare ca fiind transmisă de martorul C_____ C_____ persoanei vătămate B_____ B_____.

O nouă contradicție între declarațiile martorului C_____ C_____ și ale inculpatului A_____ A_____ a existat în privința conținutului unei convorbiri telefonice inițiate de martorul C_____ C_____, la cererea lui B_____ B_____, către inculpat, apel al cărui scop părea a fi obținerea unei amânări din partea inculpatului pentru ca B_____ B_____ să adune banii solicitați de acesta,

Astfel, în timp ce martorul C_____ C_____ a afirmat că în cursul acelei convorbiri telefonice A_____ A_____ i-a spus că dacă în cursul acelei zile sau cel mai târziu a doua zi nu îi va aduce banii, va semna acel contract cu E_____ E_____ și că după aceea va vedea B_____ B_____ ce va scrie din nou despre el, inculpatul A_____ A_____ a declarat că, după ce a fost apelat de C_____ C_____, acesta din urmă i l-a dat la telefon pe B_____ B_____ care i-a cerut o amânare a întâlnirii (ce pare a fi fost stabilită între ei pentru semnarea contractului și predarea banilor) și că, în cursul aceleiași convorbiri B_____ B_____ i-a cerut inculpatului să verifice un număr de dosar penal.

Deși aparent nicio altă probă administrată în cursul procesului penal nu pare a susține vreuna dintre cele două versiuni, instanța constată că din notele de redare ale convorbirii purtate de inculpatul A_____ A_____ cu persoana vătămată B_____ B_____ la întâlnirea acestora din data de 07.04.2016 – monitorizată de organele de urmărire penală, rezultă că cei doi vorbesc, chiar la debutul întâlnirii, despre un dosar penal împotriva lui E_____ E_____, declanșat ca urmare a plângerii penale făcute de B_____ B_____, discuție ce susține cel puțin parțial declarația inculpatului A_____ A_____.

Instanța apreciază că inculpatul A_____ A_____ nu ar fi putut avea cunoștință despre un dosar penal în care E_____ E_____ să fie cercetat ca urmare a unei plângeri penale formulate de

B_____ B_____ decât ca urmare a unei informații provenite de la acesta din urmă, având în vedere că un astfel de dosar nu se afla pe rolul vreunei instanțe de judecată – așa cum reiese și din notele de redare la care am făcut referire anterior. În plus, având în vedere că din declarațiile martorilor, ale inculpatului și ale persoanei vătămate rezultă că între A_____ A_____ și B_____ B_____ avusese loc, anterior datei de 07.04.2016 doar o singură întâlnire – la 24.03.2016, la care asistaseră și ale persoane și la care nu s-a discutat despre un astfel de dosar penal privindu-l pe E_____ E_____, rezultă cu certitudine că această informație a ajuns la inculpat telefonic, în cursul unei convorbiri telefonice, al cărei conținut nu a fost interceptat autorizat.

Instanța mai constată că din probele administrate în cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești rezultă că deși în data de 07.04.2016, între orele 12.45 – 14.35 persoana vătămată B_____ B_____ a declarat în fața organelor de urmărire penală că C_____ C_____ l-a sunat și i-a comunicat că A_____ A_____ l-a sunat și a fixat o întâlnire cu el la ora 15.00 la restaurantul Voiajor din Tîrgu-M_____, cerându-i să îi aducă banii și să semneze contractul și că, în cazul în care nu dă curs solicitării și nu îi va aduce banii, va semna cu E_____ E_____ care este foarte insistent și va avea grijă să nu câștige din nou alegerile, aceste declarații-denumț ale persoanei vătămate nu sunt susținute de datele ce rezultă din listingul convorbirilor telefonice aferente numărul de telefon mobil ale inculpatului, respectiv _____.

Din acest listing al convorbirilor telefonice (f. 71 vol. II dosarul instanței) rezultă că inculpatul nu a inițiat convorbiri telefonice către numărul de telefon aparținând martorului C_____ C_____ (_____.165) decât în data de 04.04.2016 la ora 11.46 și ulterior abia în data de 07.04.2016 în jurul orei 17.46, deci mult după ce martorul-denumțător afirma în fața organelor de urmărire penală că inculpatul A_____ A_____ a inițiat o convorbire către martorul C_____ C_____, convorbire în care ar fi stabilit o oră limită pentru semnarea unui contract și predarea banilor și, chiar mai mult, ar fi adus la cunoștința persoanei vătămate B_____ B_____, prin intermediul martorului C_____ C_____ care va fi consecința nesemnării contractului, respectiv ”pierderea alegerilor”.

Lipsa din conținutul acestui listing telefonic al unui apel inițiat de către inculpat către persoana vătămată (prin intermediul martorului) susține mai degrabă declarațiile inculpatului, declarații potrivit cărora apelul a fost inițiat de martorul C_____ C_____, în jurul orelor 12:30.

Instanța constată că este cert și dincolo de orice dezbateri că inculpatul, persoana vătămată și martorul C_____ C_____ s-au întâlnit în data de 07.04.2016, la ora 16.00 la restaurantul Voiajor din Tîrgu-M_____, întâlnirea acestora fiind monitorizată de organele de urmărire penală și fiind concretizată în notele de redare atașate dosarului cauzei.

Analizând conținutul acestora, instanța a constatat cu titlu prealabil că între inculpat și persoana vătămată nu a existat cu ocazia acestei întâlniri vreo discuție contradictorie; persoana vătămată nu și-a exprimat vreo nemulțumire cu privire la insistențe inculpatului de a semna contractul și de a preda vreo sumă de bani și nici vreo discuție sau început de discuție în care inculpatul A_____ A_____ să îi spună persoanei vătămate că dacă aceasta nu va semna contractul atunci va semna cu E_____ E_____ ci din contră, a rezultat că inculpatul i-a spus persoanei vătămate că nu va semna cu P_____ pentru că acesta dorește publicarea unui ziar în care să fie evidențiat ceea ce a realizat el în cursul mandatului de primar până la acel moment, tip de campanie electorală cu care inculpatul nu se ocupa. Instanța a mai remarcat și faptul că inculpatul chiar l-a asigurat pe persoana

vătămată – care își exprima temerea că va colabora în paralel și cu contracandidatul său, că un astfel de lucru nu se va întâmpla.

În plus, instanța a constatat că în cursul acestei întâlniri, B_____ B_____ îi furnizează inculpatului o _____ informații care ar fi constituit ”muniție” electorală împotriva contracandidatului său, inculpatul îi spune persoanei vătămate despre obligativitatea de a avea un mandatar financiar și împreună stabilesc data următoarei lor întâlniri, cea de 11.04.2016, dată la care contractul ar fi trebuit semnat și suma de bani – negociată în final la 2500 euro, ar fi trebuit predată de persoana vătămată inculpatului.

Concluzionând, instanța a constatat că, chiar în condițiile în care persoana vătămată cunoștea că această întâlnire cu inculpatul este monitorizată de organele de urmărire penală, condiții în care cu atât mai mult ar fi trebuit să se simtă încurajat să își arate sentimentele de teamă față de o colaborare impusă cu inculpatul, persoana vătămată, prin inițierea întâlnirii, prin modalitatea în care discuțiile din cadrul acestei întâlniri au avut loc (referirea la dosarul penal împotriva lui P_____, pornit la plângerea sa penală, furnizarea de informații presupus compromițătoare despre P_____, stabilirea de comun acord a datei unei viitoare întâlniri) dă impresia unei colaborări voite și căutate cu inculpatul și nu, așa cum am arătat anterior, a uneia impuse de insistențele inculpatului, insistențe care au creat persoanei vătămate o senzație de teamă că în situația în care nu va colabora cu inculpatul i se va întâmpla un rău asemănător celui din campania electorală din anul 2012.

La aceeași concluzie au condus, în opinia instanței de fond și declarațiile martorului C_____ C_____ și ale persoanei vătămate B_____ B_____ – persoane care alături de inculpat au avut cunoștință directă despre faptele deduse judecății, declarații fie nesusținute, fie chiar contrazise de alte probe administrate în cauză.

De altfel instanța a constatat că potrivit dispozițiilor art. 207 alin. (1) Cod Penal, constituie infracțiunea de șantaj ”constrângerea unei persoane să dea, să facă sau să nu facă ceva, în scopul de a dobândi în mod injust un folos nepatrimonial, pentru sine sau pentru altul”, iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, constituie infracțiunea de șantaj și ”amenințarea cu darea în vileag a unei fapte reale sau imaginare, compromițătoare pentru persoana amenințată sau un membru al familiei acestuia, în scopul prevăzut la alin. (1)”

Or, din probele administrate a rezultat că inculpatul nu a făcut vreo afirmație din care rezulte că persoanei vătămate B_____ B_____ sau unui membru al familiei acestuia urmează să i se întâmple ceva rău, ci doar că în cazul în care nu va semna un contract cu el, atunci va semna un contract de colaborare cu contracandidatul său, E_____ E_____, pentru ca în final, inculpatul să relateze persoanei vătămate că oricum nu va semna un astfel de contract pentru P_____ dorește un alt gen de companie electorală decât acela pe care îl oferea inculpatul A_____ A_____.

Instanța a apreciat că personalitatea inculpatului, evenimentele care au avut loc în timpul campaniei electorale din anul 2012 – publicarea unui ”ziar electoral” în care au fost făcute afirmații denigratoare la adresa persoanei vătămate și ale familiei sale, au fost în realitate elementele care l-au făcut pe acesta să creadă că, în lipsa unui contract de colaborare cu inculpatul se expune riscului de a fi din nou denigrat de inculpat, în cadrul unei colaborări a acestuia cu un competitor electoral și că singura modalitate în care ar fi putut evita ca un astfel de eveniment să se întâmple este aceea de a semna cu inculpatul un contract de colaborare.

Instanța nu a putut identifica, din probele administrate în cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești, vreo faptă a inculpatului din care să rezulte că acesta a amenințat (în sensul art. 206 Cod Penal) pe persoana vătămată cu darea în vileag a unei fapte reale sau imaginare, compromițătoare pentru persoana amenințată sau un membru al familiei acestuia, în scopul prevăzut la alin. (1).

În aceeași finalitate, instanța a apreciat că pentru existența acestei infracțiuni este necesar și ca amenințarea să privească o faptă care să fie determinată sau determinabilă și care să fie susceptibilă de a produce o stare de temere pentru persoana amenințată sau pentru un membru de familie al acesteia.

Or, în lipsa identificării din actele dosarului a unei astfel de fapte, nici persoana vătămată și nici un alt martor dintre cei audiați în cursul urmăririi penale sau în fața instanței neindicând că persoana vătămată B_____ B_____ a cunoscut care este în concret o astfel de faptă, instanța nu a putut aprecia în concret dacă starea de temere la care face referire B_____ B_____ în declarațiile sale este una reală sau nu.

Având în vedere adoptarea prezumpției de nevinovăție ca principiu de bază, pentru a pronunța o hotărâre de condamnare este necesar ca (1) organele judiciare să stabilească vinovăția în cadrul unui proces, cu respectarea garanțiilor procesuale; (2) sarcina probei revine organelor judiciare, până la adoptarea unei hotărâri de condamnare inculpatul având statutul unei persoane nevinovate; (3) la adoptarea unei hotărâri de condamnare definitive prezumpția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes și (4) hotărârea de condamnare trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție iar în caz de îndoială, ce nu poate fi răsturnată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Regula in dubio pro reo prevăzută de art.4 alin. 2 Cod procedură penală, fiind, așa cum s-a reținut și în doctrină și în practica judiciară, un complement al prezumpției de nevinovăție în măsura în care dovezile administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat conțin o informație îndoielnică cu privire la vinovăția făptuitorului în legătură cu faptele imputate iar judecătorul nu își poate forma o convingere care să constituie o certitudine, atunci el trebuie să concluzioneze în sensul nevinovăției inculpatului și să-l achite.

Având în vedere că regula prevăzută de art. 4 alin. 2 Cod procedură penală este mai întâi o problemă de fapt și abia apoi o problemă de drept, chiar dacă s-au administrat probe în sprijinul învinuirii, iar alte probe nu se întrevăd sau pur și simplu nu există și îndoiala persistă în ceea ce privește vinovăția, atunci îndoiala este ”echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție”, iar inculpatul trebuia achitat.

În cazul în care probele referitoare la vinovăție nu sunt certe, sigure, complete, ci există îndoială cu privire la vinovăția inculpatului, se aplică regula in dubio pro reo, potrivit căreia orice îndoială operează împotriva inculpatului. (a se vedea I.C.C.J. Secția Penală, Decizia nr. 3465 din 27 iunie 2007).

Examinând apelurile promovate, din prisma dispozițiilor art. 417 și urm. Cod procedură penală, instanța de control judiciar le găsește nefondate, pentru următoarele considerente.

Sub aspectul stării de fapt, care a fost corect reținută – pornind de la conținutul materialului probator administrat pe parcursul desfășurării procesului penal – hotărârea instanței de fond nu comportă nici un fel de critică, fiind justă soluția la care s-a oprit prima instanță, respectiv la achitarea inculpatului T_____ J_____ de sub acuza săvârșirii infracțiunii de șantaj și la respingerea acțiunii civile.

Pentru a face o asemenea apreciere, instanța de control judiciar, constată că din conținutul materialului probator administrat în cursul urmăririi penale, al judecății în prim grad și în apel, nu există probe certe, decisive și complete prin care să fie dovedită tipicitatea faptei, respectiv exercitarea de către inculpatul T_____ J_____ a unei acțiuni de constrângere a persoanei vătămate B_____ B_____, acțiuni de natură a-i prilejui acesteia din urmă o stare de temere, sub stăpânirea căreia să nu mai fi putut reacționa moralmente în sensul unei opuneri eficace la pretențiile inculpatului. Dimpotrivă, s-a demonstrat existența unor dubii majore atât cu privire la exercitarea de către inculpat a unei acțiuni de constrângere a persoanei vătămate, cât și a producerii unei stări de temere pentru aceasta din urmă.

Analizând motivele de apel invocate de parchet și de partea civilă, Curtea își însușește întru totul motivele primei instanțe și constată că prin probele administrate în calea de atac, nu s-a dovedit existența unei alte situații de fapt față de cea reținută de judecătorul fondului.

Parchetul și partea civilă apelanți în cauză, au invocat declarațiile persoanei vătămate, ale inculpatului, ale martorilor și procesele-verbale de redare a rezultatului supravegherii tehnice, ca probe prin care sunt dovedite existența faptei și vinovăția făptuitorului.

Dar, din declarațiile persoanei vătămate nu rezultă că inculpatul ar fi exercitat asupra acesteia acțiuni de constrângere - ca element material al laturii obiective a infracțiunii de șantaj. Dimpotrivă, încă din conținutul denunțului oral, rezultă că persoana vătămată a aflat de la martorul D_____ D_____, prin intermediul martorului C_____ C____ C_____, că „...**ar fi în beneficiul meu** să avem o întâlnire cu un ziarist **care m-ar putea ajuta să câștig alegerile ...**”. Așa cum a reținut prima instanță, în faza inițială a întâlnirii dintre cei doi, întâlnire organizată de martorii O_____ și M_____, persoana vătămată i-a reproșat inculpatului pentru denigrarea făcută la adresa sa cu ocazia alegerilor locale care au avut loc în urmă cu patru ani. Apoi, „Mi-a spus că ... **acum s-a decis să mă ajute pe mine și să-l denigreze pe P_____ ...**”. După ce persoana vătămată l-a întrebat și a aflat de la inculpat ce probe compromițătoare are cu privire la contracandidatul P_____, persoana vătămată i-a spus inculpatului că suma de bani solicitată de primirea căreia „mi-a condiționat **ajutorul** respectiv **este prea mare pentru veniturile mele**”, astfel încât **inculpatul i-a făcut o reducere de 500 euro, „...ca și compensație pentru problemele pe care mi le-a făcut acum 4 ani de zile**”.

Inculpatul i-a spus persoanei vătămate că pentru suma stabilită vor încheia un contract, care va putea fi pus la partid, de unde va fi decontat.

Așadar, la această primă întâlnire, după prima fază cu reproșuri, a urmat cea de a doua fază, în care oferta făcută de inculpat consta în a o ajuta pe persoana vătămată în câștigarea alegerilor, prin denigrarea contracandidatului, în schimbul unei sume de bani negociabile.

Curtea reține că nu rezultă că inculpatul ar fi exercitat asupra persoanei vătămate vreo acțiune de constrângere sau de amenințare, care să-i provoace teamă acestuia din urmă. Dimpotrivă, chiar dacă

nu a acceptat în mod expres oferta inculpatului, persoana vătămată nu a refuzat-o, ci s-a arătat interesat, cerând timp de gândire cu privire la sumă.

Persoana vătămată a refuzat să-i dea numărul de telefon inculpatului „pe fondul problemelor ce mi le-a creat în urmă cu 4 ani” și nu din cauza discuțiilor de la acel moment (a pretinselor acțiuni de constrângere sau amenințare), „**rămânând înțeleși ca să ținem legătura** prin intermediul lui C_____ C_____ C_____”.

Totodată, persoana vătămată a mai precizat că „După acea întâlnire, știu de la C_____ C_____ C_____ faptul că A_____ A_____ mi-a transmis prin sms-uri și prin telefon că ar fi bine să mă gândesc să mă decid cât mai repede să îi dau banii pe care mi i-a cerut **pentru a mă ajuta în alegeri**, precizând că a fost contactat de P_____ B_____ care i-a cerut ajutorul ...”.

„Astăzi, 07.04.2016,..., C_____ C_____ C_____ mi-a comunicat că a fost sunat de J_____ T_____ ... mi-a transmis să aduc banii pe care mi i-a cerut **să putem semna contractul**. Mi-a mai transmis faptul că (în cazul în care nu va primi banii) ... va avea grijă din nou să nu câștig alegerile locale din Valea Largă”.

Cei doi martori (O_____ și M_____) au confirmat ca fiind „furtunoasă” prima parte a întâlnirii dintre inculpat și persoana vătămată, tonul discuțiilor potolindu-se „mai ales după ce T_____ J_____ i-a cerut scuze lui B_____ B_____ ...” și au mai arătat că inculpatul i-a comunicat persoanei vătămate că „...în cursul acestei campanii electorale **îl poate ajuta pe el** în detrimentul lui E_____ E_____ să câștige alegerile...”.

Așadar, cu privire la această primă întâlnire, cei doi martori confirmă declarațiile persoanei vătămate, din care rezultă oferta inculpatului de a o ajuta pe persoana vătămată și stabilirea ținerii legăturii dintre cei doi, prin intermediul martorului M_____, fără a se face vreo referire la acțiuni de constrângere sau de amenințare exercitate de inculpat asupra persoanei vătămate.

Conținutul mesajelor telefonice și declarațiile inculpatului și ale martorului D_____ D_____ D_____, infirmă acuza potrivit căreia inculpatul i-ar fi transmis persoanei vătămate că „degeaba îi va părea rău după aceea”, invocată de parchet și de partea civilă pe baza declarației martorului M_____. Or, întâlnirea din 7 aprilie 2016 a fost monitorizată și procesul-verbal de redare nu rezultă existența unor discuții contradictorii. Dimpotrivă, inculpatul i-a dat asigurări persoanei vătămate că nu va colabora în paralel și cu contracandidatul său E_____ E_____ ; cei doi stabilesc data următoarei întâlniri – 11 aprilie 2016, dată la care trebuia semnat contractul și predată suma stabilită de 2.500 euro.

Așadar, Curtea reține că inculpatul nu a făcut afirmații potrivit cărora persoanei vătămate sau familiei acesteia urmează să i se întâmple ceva rău, ci doar că va semna contractul cu contracandidatul său, în cazul în care nu vor ajunge la o înțelegere, la cererea acestuia. Persoanei vătămate nu i-a fost pricinuită vreo temere, câtă vreme aceasta s-a arătat interesată de oferta inculpatului, a negociat suma și chiar i-a oferit acestuia informații compromițătoare despre E_____ E_____ .

În apel, a fost reaudiat martorul O_____ care a confirmat „...discuția mai aprinsă legată de campaniile anterioare, reproșându-și unul altuia, după care s-au calmat. S-au înțeles că inculpatul îl va promova pe unul dintre cei doi, respectiv pe M_____ sau pe M_____, nefiind decizi la acea

oră care va candida”. De aici rezultă că inculpatul nu avea cum să-l constrângă sau să-l amenințe pe persoana vătămată B____ B____, câtă vreme încă nu era stabilit care va fi candidatul dintre cei doi. B____ B____ nu a acceptat atunci oferta, „spunând că vrea să meargă acasă **să se consulte cu M_____**”. La prima întâlnire „**nu s-a pus discuția despre amenințări sau acte de șantaj**” și nici ulterior, martorul neavând cunoștință. Curtea reține că lipsa acțiunilor de constrângere din partea inculpatului și a provocării unei temeri persoanei vătămate, sau cel puțin un puternic dubiu cu privire la existența lor, este dată și de declarația acestui martor căruia persoana vătămată, după ce a fost întrebată „...de ce m-ați târât în discuțiile astea și nu v-ați rezolvat problemele între voi”, i-a răspuns „...**așa am vrut să îl fac pe J_____ pentru că și-a bătut joc de mine, prin ceea ce a scris în campania electorală**” (filele 43, 44 dosarul de apel).

Astfel, declarația martorului O_____ infirmă declarația martorului M_____, potrivit căreia persoana vătămată ar fi fost stresată, afirmație care nu se coroborează cu alte probe aflate la dosar și fără a arăta când a constatat acest lucru. De asemenea, din nici o altă probă nu reiese când și dacă inculpatul a făcut referire în mod concret că va scrie despre persoana vătămată „la fel ca în 2012, adică rău”, cu atât mai mult cu cât în aceeași declarație, după câteva alineate, același martor nu își mai amintește „...dacă partea vătămată era stresată sau nemulțumită” la întâlnirea de la Voiajor (fila 87 din dosarul de apel).

În apel, martorul E_____ E_____ a declarat, inițial, că nu a dorit să încheie contract cu inculpatul pentru susținerea în campania electorală din 2016, după care a revenit și a arătat că a avut o discuție cu inculpatul în care i-a spus că este de acord (să încheie contract) doar dacă scrie despre lucrurile pozitive pe care le-a făcut în cele două mandate de primar, aceasta urmând să se facă prin intermediul mandatarului financiar. (fila 89 dosarul de apel). Rezultă că, cel puțin în parte, afirmațiile inculpatului cu privire la solicitările contracandidatului P_____ de a încheia contract, sunt adevărate și nu au fost făcute cu scopul de a-l șantaja pe B____ B____, ci de a definitiva contractul asupra cărora au convenit, așa cum a declarat și inculpatul în fața instanței de apel (filele 132-134 dosarul de apel).

În urma analizării întregului probatoriu administrat, Curtea constată că nu există probe certe, decisive și complete pentru a fi răsturnată prezumția de nevinovăție a inculpatului. Probele testimoniale din faza de apel, precum și cele din faza de urmărire penală și al judecății de prim-grad, nu au relevat nici măcar existența unei constrângeri morale prin amenințare, aptă să îi insuflă persoanei vătămate o stare de temere serioasă, suficient de puternică pentru ca libertatea psihică a acesteia să fie lezată și să adopte o conduită contrară propriei voințe. Din contră, acestea lasă loc unei puternice îndoieli asupra condițiilor de tipicitate a faptei (în ceea ce privește latura obiectivă) și a vinovăției inculpatului (latura subiectivă), astfel încât prima instanță, în mod temeinic, a dat eficiență principiului in dubio pro reo.

Față de cele reținute, Curtea urmează ca, în baza art. 421 pct. 1 lit. b Cod procedură penală, **să respingă ca nefondate apelurile declarate de PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE – D__ – SERVICIUL TERITORIAL TÂRGU M_____ și de partea civilă B_____ B_____ împotriva sentinței penale nr. 1/10.01.2019 pronunțată de Tribunalul M_____.**

În temeiul art. 421 pct. 1 teza finală Cod procedură penală, va menține hotărârea atacată.

În baza art. 275 alin. 2 Cod procedură penală va obliga partea civilă la 450 lei cheltuieli judiciare parțiale în apel.

În baza art. 275 alin. 3, 6 Cod procedură penală, restul cheltuielilor judiciare în apel vor rămâne în sarcina statului, din care suma de 434 lei reprezentând onorariul parțial al apărătorului desemnat din oficiu va fi avansată Baroului M_____ din fondurile Ministerului Justiției.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

DECIDE:

În temeiul art. 421 pct. 1 lit. b Cod procedură penală, **respinge ca nefondate apelurile declarate de PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE – D__ – SERVICIUL TERITORIAL TÂRGU M_____ și de partea civilă B_____ B_____** împotriva sentinței penale nr. 1/10.01.2019 pronunțată de Tribunalul M_____.

În temeiul art. 421 pct. 1 teza finală Cod procedură penală, **menține** hotărârea atacată.

În baza art. 275 alin. 2 Cod procedură penală obligă partea civilă la 450 lei cheltuieli judiciare parțiale în apel.

În baza art. 275 alin. 3, 6 Cod procedură penală, restul cheltuielilor judiciare în apel rămân în sarcina statului, din care suma de 434 lei reprezentând onorariul parțial al apărătorului desemnat din oficiu va fi avansată Baroului M_____ din fondurile Ministerului Justiției.

Definitivă.